

Szegedi Ítéltábla

Fkf.I.447/2021/9.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2021. december 1. napján tartott tanácsülés alapján meghozta a következő

í t é l e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlott neve¹ és társa ellen indult büntetőügyben a Gyulai Törvényszék 2021. május 27. napján kihirdetett 6.Fk.68/2021/14. számú ítéletét *megváltoztatja* a következők szerint:

vádlott neve² II. rendű vádlott cselekményét kábítószer birtoklása vétségének [Btk. 178. § (6) bekezdés 1. fordulat] is minősíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a II. rendű vádlott tartózkodási helyére utalást *mellőzi*.

A bíróság megállapítja, hogy vádlott neve² II. rendű vádlott *magyar állampolgár*.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott neve² II. rendű vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelem vétségében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 176. § (1) bekezdés 2. fordulat, (5) bekezdés a) pont] állapította meg. Ezért 1 év 6 hónap próbára bocsátásra ítélte.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség a II. rendű vádlott terhére a büntetés súlyosítása végett, próbaidőre felfüggesztett fogház végrehajtási fokozatú szabadságvesztés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. Jogorvoslati nyilatkozatának írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a büntetés kiszabási tényezők körében a II. rendű vádlott terhére súlyosító körülményként értékelendő az általa elkövetett bűncselekmény elszaporodottsága, amelynek nyomatékát növeli az, hogy a II. rendű vádlott tudta, olyan személynek ad át kábítószer, aki annak kereskedésével foglalkozik. Erre figyelemmel a II. rendű vádlottnak azzal is számolnia kellett, hogy az átadott kábítószer része lehet az átvevő személy által folytatott kábítószer-kereskedelemnek.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.213/2021/12. számú átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést annak indokolásával egyezően fenntartotta azzal, hogy a fellebbezés indokolásában a büntetés kiszabása kapcsán a II. rendű vádlott terhére rótt bűncselekmény elszaporodottságával, mint súlyosító körülménnyel összefüggésben kifejtetteket mellőzte, egyúttal kiegészítette annak súlyosító körülményként való értékelésével, hogy a II. rendű vádlott a kábítószer-kereskedelem mellett kábítószer fogyasztott. Összességében indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel felülbírált részét – tanácsulésen eljárva – változtassa meg, a II. rendű vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátást súlyosítsa fogház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, amelynek végrehajtását próbaidőre függessze fel, továbbá állapítsa meg, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának az elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[4] A II. rendű vádlott és védője az ügyészség fellebbezésének indokolására, illetve a fellebbviteli főügyészség átiratára észrevételt nem tett.

[5] A fellebbezés nem alapos.

[6] Tekintettel arra, hogy az ügyészség fellebbezésének bejelentésére a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján került sor, a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül (korlátozott felülbírálat).

[7] A korlátozott felülbírálat azonban a Be. 590. § (5) bekezdése alapján kiterjedt a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, valamint azon eljárási szabályok megtartásának a vizsgálatára is, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, továbbá a Be. 590. § (7) bekezdése alapján kiterjedt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezésekre is.

[8] Az ítéltábla ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által

megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[10] A Be. 606. § (3) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[11] Az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (2) bekezdésében részletezett törvényi feltételek mellett fogadta el a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát, és mivel a vádlott e körben a tárgyaláshoz való jogáról is lemondott, már az előkészítő ülésen ügydöntő határozatot hozott. E tényre ugyanakkor ítélete indokolásának [3] bekezdésében hiányosan utalt, ezért az ott írtakat az ítéltábla kiegészítette azzal, hogy a II. rendű vádlott a 2021. május 27. napján tartott előkészítő ülésen *bűnösségét beismerte*, és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott.

[12] Mellőzte a másodfokú bíróság – mint a büntetőjogi felelősségre vonás szempontjából jelentőséggel nem bíró tényezőt – a II. rendű vádlott személyi körülményei közül az egészséges állapotára utalást.

[13] Az ítéltábla utal azon bírói gyakorlatra is, amely szerint a másodfokú bíróság a korlátozott felülbírálat keretei között is korrigálhatja a tényállás nyilvánvaló elírásait vagy számítási hibáit, amely helyesbítések nem jelenthetik az elsőfokú határozat érdemi változtatását (EBD2019. B.20.).

[14] Ennek megfelelően észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás a vádiratban írtakhoz képest – nyilvánvaló elírás folytán – helyesbítésre szorult annyiban, hogy a [20] bekezdésben megjelölt 4 adag, összesen 2 gramm tömegű marihuána totál-THC tartalma legkevesebb 0,004 gramm, míg a [14] bekezdésben az ott írt kábítószeres hatóanyag-tartalma a csekély mennyiség – helyesen – *felső* határát nem haladta meg.

[15] Egyebekben az elsőfokú bíróság a tényállást a vádirati tényállással egyezően állapította meg. Ahhoz képest csak annyi pontosítást tett, hogy az indokolás [15] bekezdésében írt 3 gramm marihuána – 0,5 grammonként számított – adagjainak számát – nyilvánvaló számítási hibát korrigálva – 5 helyett 6 adagban határozta meg, míg az elkövetéssel érintett kábítószeres tiszta hatóanyag-tartalmának – az irányadó bírói gyakorlatnak megfelelően – a vádban megjelölt értékhatár szerinti legkevesebb értéket tekintette.

[16] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a [16]-[19] bekezdésében megnevezett kábítószeres hatóanyag-tartalmát érintően a csekély mennyiség felső határának megállapítása, valamint az adott ügy elkövetési tárgyát jelentő kábítószer hatóanyag-tartalmához történő

viszonyítása jogi következtetés, így azok nem a tényállás részét képezik. Erre tekintettel az indokolás említett részeit az ítéltábla a tényállásból a jogi indokolásba utalta.

[17] A megállapított tényállásból a törvényszék helyesen következtetett a II. rendű vádlott bűnösségére, cselekményeinek minősítése azonban csak részben felelt meg a törvénynek.

[18] Nem tévedett a törvényszék, amikor a II. rendű vádlottnak a tényállás [11] bekezdésében írt magatartását – kábítószeres cseréje – kábítószer-kereskedelem vétségének [Btk. 176. § (1) bekezdés 2. fordulat, (5) bekezdés a) pont] minősítette.

[19] Erre vonatkozó jogi indokait az ítéltábla osztotta.

[20] Az elsőfokú bíróság az EBH2016. B.15. számú elvi bírósági határozatban rögzített ítélkezési gyakorlatra hivatkozással nem értékelte önálló bűncselekményként a II. rendű vádlott – elsőfokú ítélet [8]-[9] bekezdésében részletezett – fogyasztási cselekményeit.

[21] Az említett eseti döntésben foglaltak szerint a kábítószer-fogyasztás szubszidiárius vétség, így, ha a kábítószer-kereskedelem elkövetője egyúttal fogyaszt is kábítószer, terhére kizárólag a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem büntetettét kell megállapítani.

[22] Jelen ügyben azonban a Btk. 178. § (6) bekezdésében szabályozott bűncselekmény szubszidiárius jellege több okból sem lehetett halmazatot kizáró jelentőségű.

[23] Amint arra átiratában a fellebbviteli főügyészség is utalt, a két év szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett kábítószer-kereskedelem vétsége nem súlyosabb bűncselekmény a fogyasztással elkövetett kábítószer birtoklásának vétségéhez képest, hiszen utóbbi bűncselekmény is két év szabadságvesztéssel szankcionált vétség. Ilyen körülmények között a szubszidiaritás még nem zárja ki az azonos vagy enyhébb szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett más bűncselekménnyel a valóságos *alaki* bűnhalmazatot (34/2007. BK vélemény).

[24] Mindemellett a jelen ügyben irányadó tényállás szerint a II. rendű vádlott által megvalósított, kábítószerrel visszaélő cselekmények egymástól térben-időben elkülönülnek, továbbá nem is azonos elkövetési tárgyra elkövetettek, ekként kapcsolatuk nem alaki, hanem *anyagi halmazati jellegű*.

[25] Ehhez képest a szubszidiaritásra vonatkozó törvényi rendelkezés kizárólag az alaki halmazatban álló bűncselekmények kapcsolatában alkalmazható (Kúria Bfv.II.1.490/2018/5.).

[26] Ezt követően abban a kérdésben kellett az ítéltáblának állást foglalnia, hogy a jelen ügyben irányadó tényállás tekintetében a kábítószer birtoklása és a kábítószer-kereskedelem közötti bűnhalmazat valóságos, avagy látszólagos-e.

[27] Ebben a körben a fellebbviteli főügyészség átiratában arra hivatkozott, hogy beolvadás folytán a fogyasztási magatartás önállóan nem értékelendő, mivel az egyes részselekmények nem ugyanabba a törvényi tényállásba illeszkednek, és azok szoros tér- és időbeli kapcsolatban állnak egymással. Márpedig a beolvadásra hivatkozást a cselekmények hasonlósága, a jogi tárgy azonossága, a viszonylag lazább időbeli összefüggés, továbbá az egységes elhatározás is megalapozza.

[28] Ezt az álláspontot az ítéltábla nem osztotta.

[29] Az irányadó bírói gyakorlat szerint ugyanis a kábítószer fogyasztásával megvalósuló kábítószer birtoklása a kábítószer-kereskedelemmel akkor nem áll valóságos bűnhalmazatban, ha a két bűncselekmény elkövetési ideje azonos időszakra esik (Kúria Bfv.II.1.860/2017/5.), valamint azok *azonos elkövetési tárgyra* elkövetettek (BH2016. 76. I., Kúria Bfv.III.357/2020/11.).

[30] Jelen ügyben azonban – a fentiekben írtak szerint – nem erről van szó.

[31] vádlott neve2 II. rendű vádlott fogyasztói cselekményei ugyanis mind az elkövetés idejét, mind az elkövetés tárgyát illetően elkülönülnek a kábítószer-kereskedelmet kimerítő cselekménytől. Éppen ezért tartalmazza az irányadó tényállás külön-külön részletesen a fogyasztással, illetve kereskedelemmel érintett kábítószeres adatokat.

[32] Mindezek alapján az ítéltábla a II. rendű vádlott cselekményeit kábítószer birtoklása vétségének [Btk. 178. § (6) bekezdés 1. fordulat] is minősítette.

[33] Az elsőfokú ítélet jogi indokolása hiányosan rögzítette az elkövetéssel érintett anyagok kábítószer-minőségét megalapozó jogszabályhelyeket. Az MDMA és a delta-9-THC a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló 1979. évi 25. törvényerejű rendelet I. Jegyzéke alapján tekinthető olyan anyagnak, amelyre figyelemmel azok a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pont, b) pontja szerint kábítószerként minősülnek.

[34] Elmulasztotta a törvényszék határozatának jogi indokolásában rögzíteni, hogy az ügyészség a vádiratban vádlott neve2 II. rendű vádlott előkészítő ülésen történő teljeskörű beismerése, és tárgyaláshoz való jogáról lemondása esetére egy év tartamú – végrehajtásában két évre felfüggesztett – szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[35] Az e körülményre való utalás azért lényeges, mert a Be. 565. § (2) bekezdésében foglaltak szerint az ügyészség ún. mértékes indítványa a büntetékiszabás körét behatárolja.

[36] Ezért az előzőekben írtakkal az ítéltábla a törvényszék ítéletének jogi indokolását kiegészítette.

[37] Helyesbítésre szorultak továbbá az elsőfokú bíróság által értékelt büntetés-kiszabási körülmények a következők szerint.

[38] Mellőzte az ítéltábla az enyhítő tényezők köréből – mint törvényi alapot nélkülöző megállapításokat – az átadással, illetve marihuánával történő elkövetés csekélyebb tárgyi súlyára vonatkozó utalásokat.

[39] Helyes volt az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a II. rendű vádlott esetében súlyosító körülmény nem rögzíthető.

[40] Ezzel kapcsolatban megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a kábítószer birtoklása vétségének halmazatban történő megállapítására tekintettel a fogyasztói magatartások súlyosító körülményként való értékelését célzó ügyészi indítvány – a kétszeres értékelés tilalmára figyelemmel – eredményre nem vezethetett.

[41] Az így helyesbített bűnösségi körülmények mellett is helytálló az elsőfokú bíróság azon álláspontja, amely szerint a bűnösségét beismerő, a bűncselekmény elkövetését megbánó és jelen eljárásban büntetlen előéletűnek minősülő vádlott neve² II. rendű vádlott esetében alaposan feltehető, hogy a büntetési célok intézkedés alkalmazásával is elérhetők.

[42] Ennek alapján nem tévedett a törvényszék, amikor a II. rendű vádlottal szemben próbára bocsátást alkalmazott, az ítéltábla annak tartamával is egyetértett.

[43] A Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja szerint az ügydöntő határozat rendelkező része tartalmazza a vádlott nevét és a 184. § (2) bekezdés a)-f) pontja, szükség esetén a 184. § (2) bekezdés g) pontja szerinti személyes adatait.

[44] Ezen adatok körében a Be. 184. § (2) bekezdés d) pontja a terhelt állampolgárságát említi.

[45] Tekintve, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében elmulasztotta a II. rendű vádlott állampolgárságát megállapítani, azt az ítéltábla pótolta.

[46] Észlelte továbbá a másodfokú bíróság, hogy a II. rendű vádlottnak – a lakcímnnyilvántartás adatai szerint – már nincs bejegyzett tartózkodási helye, ezért az erre történő utalást mellőzte. E körben utal az ítéltábla arra, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részében feltüntetett személyazonosító okmány fajtája: *személyazonosító igazolvány*.

[47] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései megfelelnek a törvénynek.

[48] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezést alaptalannak találta, az elsőfokú ítéletet a már hivatkozott jogszabályi keretek között felülbírált, és azt a Be. 606. § (1) bekezdése szerint – a bűncselekmény minősítését érintő részében – megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – a személyes adatok kiegészítése, illetve helyesbítése mellett – helybenhagyta.

[49] Az ítélet ellen – minthogy a II. rendű vádlott cselekményeinek eltérő minősítése a bűnösség kérdésében eltérő döntést nem eredményezett – a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2021. december 1.

Dr. Benedek Tibor sk.

Dr. Cserháti Ágota sk.

Sefta Márta dr. sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Fkf.I.447/2021/7. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 6.Fk.68/2021/14. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a jelen ítélet folytán a mai napon jogerős.

Szeged, 2021. december 1.

Dr. Benedek Tibor sk.

a tanács elnöke